

[Juul.]

gering, at da vi havde et tilsvarende Lovforslag til Behandling i Maj 1947, gik i hvert Tilfælde 4 af Ordførerne ind for Tanken om, at Staten skulde tage en større Part af Moderniseringsudgifterne end den, der var angivet i Lovforslaget. — det gælder de ærede Medlemmer Hr. Horn, Hr. Boeck-Hansen, Hr. Rasmussen (Gylling) og undertegnede. Det ærede Medlem Hr. Horn nævnte netop selv paa det Tidspunkt det Forhold, som vi nu fra Venstres Side foreslaar anvendt i Praksis: $\frac{3}{4}$ til Staten og $\frac{1}{4}$ til Kommunerne, og det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) udtalte som sin bestemte Opfattelse, at den Andel, der var tiltænkt Kommunerne, var for høj. Dertil kommer, at det over for Udvalget er oplyst, at der, siden vi behandlede det tilsvarende Lovforslag i Maj 1947, er sket en betydelig Forringelse af Privatbanernes Økonomi. Jeg mener derfor, vort Forslag er sagligt velbegrundet.

Noget helt andet er det naturligvis, hvis man anlægger den Betragtning, som Retsforbundet gør sig til Talsmand for: at Privatbanerne ingen Eksistensberettigelse har, og at Transporten billigere og bedre kan foregaa med Rutebiler og med Lastbiler. Jeg vil imidlertid tro, at det for en forstandig og forsvarlig Løsning af Transportproblemet vil være heldigst, at vi bevarer begge Former for Trafik. Jeg er slet ikke blind for, at Automobiltrafikken har visse Muligheder, som Banerne ikke har, men jeg tror til Gengæld, at der er Omraader, hvor Trafikken besørges bedst og billigst af Banerne. Rutebilerne kan nok med en vis Fordel køre en Tur eller to om Dagen i det, vi kalder Myldretiden, og derved faa et godt Udbytte af Forretningen; men hvis Rutebilerne skulde til at byde Publikum den samme Service, som Privatbanerne gør, med mange daglige Forbindelser, vil det blive mere vanskeligt for dem at konkurrere, og rent samfundsøkonomisk set vil jeg tro, at Transporten pr. Kilometer ton vil være billigere ad en Skinnevej end ad almindelig Vejbane, især da naar vi har anlagt Banerne.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at man fra Statens Side gaar ind for en Bevarelse af de Privatbaner, der skønnes at være Brug for, og gør det paa den Maade, vi fra Venstres Side har foreslaaet: ved at forhøje Statens Andel i Moderniseringsudgifterne fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$. Jeg skal tilføje, at jeg forventer, det usædvanlige vil ske, at Flertallet slutter sig til Mindretallets Forslag. Jeg kan nemlig ikke saa

godt tænke mig, at de Partier, der optræder som Flertal i Betænkningen, nu vil rende fra den rigtige Opfattelse, de havde i Maj 1947, saa meget mindre som Udviklingen siden da netop har bekræftet Rigtigheden af det Standpunkt, de dengang indtog.

Jeg anbefaler altsaa Folketingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 2, 4 og 6. Men skulde det ske — hvad jeg dog foreløbig ikke venter —, at de Ændringsforslag, som vi fra Venstres Side gaar ind for, skulde blive forkastet, vil vi naturligvis udvise vor naturlige Realitetssans og gaa ind for det opnaaelige i denne Sag og stemme for Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 5.

Ændringsforslag Nr. 7 vil vi stemme for, da det maa anses for at være en naturlig Følge af Stigningen i hele Prisniveauet.

Vi vil ogsaa stemme for Ændringsforslag Nr. 8, idet det imødekommer et naturligt Ønske om at bevare mest muligt af den enkelte Kommunes frie Dispositionsret.

Tesdorpf: Paa mit Partis Vegne vil jeg ganske kort motivere vor Tilslutning til Ændringsforslagene Nr. 1 og 3, tiltraadt af Flertallet. Vi havde vore Betænkneligheder ved de store Udgifter, som man navnlig paalagde Amtskommunerne ved at dele det Beløb, der har været Tale om, i Forholdet $\frac{1}{3} : \frac{2}{3}$. Men vi har paa den anden Side syntes, det var naturligt at tage imod det Tilbud, som den højterede Minister gav ved at ændre dette til Forholdet $\frac{3}{10} : \frac{7}{10}$, og vi har gjort det ud fra det Synspunkt, at det var en fremstrakt Haand, som vi ikke vilde afslaa.

Naar det ærede Medlem Hr. Juul mener, at der er nogen, der render fra, hvad de før har ment var rigtigt i dette Tilfælde, vil jeg dog sige, at man ikke „render fra“ en Ting, fordi man tager mod en fremstrakt Haand og et Forslag til at løse Spørgsmaalet saa nær ved det, som man har syntes var det rigtige, og som man synes man kan tiltræde.

Jeg vil ogsaa gerne udtrykke, at vi er tilfredse i vort Parti med, at man i Betænkningen har faaet indføjet noget om det gamle Personales Pensionsvilkaar, saaledes at der i hvert Fald i Betænkningen er givet Udtryk for, at dette Spørgsmaal skal tages op til ny Behandling og endelig Ordning.

Vi er tilfredse med og vil stemme for det, som er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 8, hvor „et Flertal“ nu ændres til „mindst $\frac{2}{3}$ “ med Hensyn til, hvor stor en Del af de interesserede Kommuner der skal til for at danne Flertal.